

Bilag 1:

Målgruppe:

En borger, der er bange for at køre med offentlige transport, har behov for støtte til at komme til sin fritidsaktivitet. Aktiviteten ligger for langt væk til, at han eller hun kan gå eller cykle. Den samme borger har ikke behov for støtte til at komme til det lokale indkøbscenter; det ligger nemlig så tæt på, at borgeren kan gå derhen.

Borgeren vil, hvis de øvrige betingelser er opfyldt, derfor være i personkredsen for socialpædagogisk støtte til at kunne bruge offentlig transport. Men borgeren vil ikke være i personkredsen for socialpædagogisk støtte til at tage til det lokale indkøbscenter.

Borgerens behov for støtte skal være betinget af funktionsnedsættelsen eller særlige sociale problemer (årsagssammenhæng). Behovet for socialpædagogisk støtte skal således vurderes for hver enkelt aktivitet.

Hvis en borger for eksempel ønsker støtte til at hente børn skal behovet skyldes den betydelige funktionsnedsættelse eller de særlige sociale problemer.

Skyldes behovet kun, at borgeren er blevet skilt og derfor gerne vil have støtte til at få hverdagen til at hænge sammen, er behovet ikke betinget af funktionsnedsættelsen eller særlige sociale problemer.

Det afgørende er derfor en vurdering af **formålet** med støtten:

- Hvis formålet med hjælpen, er at hjælpe borgeren med at få løst praktiske opgaver – at rydde op, lave mad, hjælpe borgeren med at bade – så skal hjælpen ydes efter servicelovens § 83.
- Hvis formålet med hjælpen er at planlægge opgaveløsning eller hjælpe borgeren med at lægge strategier for, hvordan borgeren vil løse en opgave (alene), så skal hjælpen ydes efter servicelovens § 85.

Eksempler på konkrete aktiviteter:

En ung mand med en autismediagnose kan ikke overskue alle de praktiske gøremål, der skal udføres i løbet af dagen. Han bliver meget forvirret, når han får at vide, hvad der skal laves af praktiske opgaver i hjemmet. Det dræner hans energi, og så opgiver borgeren at udføre opgaverne. Borgeren har en tendens til at gå i stå i situationen og dermed ikke få udført opgaverne.

Borgeren har behov for, at der er en, som hjælper med at planlægge opgaverne sammen med ham. En, der kan nedbryde de enkelte opgaver, og skematisere dem for ham. Når bostøtten har forklaret, hvordan borgeren kan bruge fx sin telefon til at minde ham om, hvornår opgaverne skal laves, så kan borgeren godt udføre opgaverne.

Bostøtten behøver derfor ikke fysisk at være til stede, når borgeren skal udføre de enkelte opgaver. Borgeren har således brug for socialpædagogisk støtte til at kunne udføre de praktiske opgaver i hjemmet. (§ 85)

En kvinde, som har en funktionsnedsættelse på grund af en retardering og skizofreni, dagdrømmer meget og har angst for fx at gå i bad.

Det gør, at hun bliver panisk og går i stå ved udførelsen af de daglige personlige og praktiske opgaver. Det er nødvendigt, at der er en person, som guider og motiverer hende til fx at gå i bad og minde om at bruge sæbe, vaske sæben af, tørre sig mv. og berolige hende så hun kan gennemføre badet og ikke går i stå.

Det er nødvendigt, at hjælperen er til stede under hele badet, ellers vil borgeren ikke kunne fuldende badet. Borgeren har brug for personlig og praktisk hjælp. (§ 83)